Βιβλίο

Αποκλειστική συνέντευξη Γιάννη Καλπούζου στο newsinnews.gr

15 Απρ 2014 12:24

Γιάννης Καλπούζος: Θέλω τον αναγνώστη των έργων μου σε ρόλο συνδημιουργού!

Πριν γίνει ευρέως γνωστός μέσα απ΄ τα λογοτεχνικά του έργα, στίχοι του τραγουδήθηκαν από πολλά χείλη, καθώς συνέβαλε στη δημιουργία μερικών απ΄ τα πιο γνωστά και πετυχημένα τραγούδια των τελευταίων χρόνων. Ένα μυθιστόρημα όμως, το «Ιμαρέτ, στη σκιά του ρολογιού» (εκδόσεις Μεταίχμιο) ήταν αυτό που ουσιαστικά τον σύστησε στο ευρύ αναγνωστικό κοινό και πλέον ο Γιάννης Καλπούζος άρχισε μια νέα πορεία, στην πεζογραφία αυτή τη φορά. Ακολούθησαν δύο ακόμα σημαντικά βιβλία του («Άγιοι Δαίμονες, Εις ταν πόλιν» και «Ουρανόπετρα, η δωδέκατη γενιά» εκδόσεις Μεταίχμιο), πριν βρεθεί στη μεγάλη οικογένεια των **εκδόσεων ΨΥΧΟΓΙΟΥ**, απ΄ όπου κυκλοφόρησε στις αρχές Απρίλη το νέο του μυθιστόρημα **«Ό,τι αγαπώ είναι δικό σου»**.
Τα έργα του εκτιμώνται πλέον από ομότεχνους του και κριτικούς, αλλά πάνω απ΄ όλα από ένα ευάριθμο αναγνωστικό κοινό, ενώ μεταφράστηκαν σε διάφορες ξένες γλώσσες.
Ο κ. Γιάννης Καλπούζος είχε την ευγένεια να μας παραχωρήσει μια αποκλειστική και ενδιαφέρουσα συνέντευξη για το newsinnews.gr, μιλώντας τόσο για το τελευταίο του βιβλίο όσο και για τα προηγούμενα έργα του.

- κ. Καλπούζο, παρότι επιστρέφεται και με το νέο σας μυθιστόρημα στο παρελθόν, κινείστε στο «Ό,τι αγαπώ είναι δικό σου», πιο κοντά στο σήμερα. Τελικά ποιο είναι το κριτήριο για να επιλέξετε τη χρονική περίοδο που θα

εξελιχθεί η ιστορία σας; Η χρονική περίοδος ή η ιστορία που θέλετε να αφηγηθείτε;

Είναι συνδυασμός των θεμάτων που με απασχολούν και της ιστορικής περιόδου, η οποία αφενός πιστεύω ότι θα βοηθήσει στην πραγμάτευσή τους, αφετέρου την επιλέγω με το κριτήριο της αντανάκλασής της στο σήμερα.

- Ένα από τα στοιχεία που εντυπωσιάζουν στα μέχρι τώρα έργα σας, είναι η αναπαράσταση μακρινών εποχών και η συμπερίληψη πολλών λεπτομερειών. Σίγουρα είναι όλα αυτά προϊόντα έρευνας, αλλά δεν διακατέχεστε ποτέ απ" το στοιχείο της αμφιβολίας για το αν καταφέρατε να σταθείτε όσο πιο κοντά γίνεται στην αλήθεια της εποχής στην οποία αναφέρεστε;

Αν σκεφτείτε ότι καθένας από μας εισπράττει και την τωρινή ζωή με τον δικό του τρόπο, ή όπως γράφω στο «Ό,τι αγαπώ είναι δικό σου»: Όσοι οι άνθρωποι, τόσες κι οι εικόνες που σχηματίζουν, η αμφιβολία που αναφέρετε σμικρύνεται. Όσα γράφω, δηλαδή, είναι ο δικός μου τρόπος να προσεγγίσω την εκάστοτε εποχή, μέσα από τη λογοτεχνική μου ματιά, τη φαντασία, τον στοχασμό, την παρατήρηση, την αναζήτηση και βεβαίως μέσα από επίπονες έρευνες και διασταυρώσεις στοιχείων. Η αμφιβολία υπάρχει κυρίως κατά το στάδιο της συγγραφής και λειτουργεί με ευεργετικό τρόπο καθώς με προτρέπει να μελετήσω ακόμη περισσότερο και να ανατρέξω σε κάθε δυνατή πηγή προκειμένου να μην περιπέσω σε σφάλματα.

- «Ό,τι αγαπώ είναι δικό σου», δικός σας και πετυχημένος στίχος, με την έννοια ότι πέρασε σε πολλά χείλη. Μπορεί να λειτουργήσει και ένα μυθιστόρημα όπως ένα τραγούδι;

Λειτουργούν με εντελώς διαφορετικό τρόπο ως προς την πρόσληψη και τη συναισθηματική έκφραση, ωστόσο και το τραγούδι και το μυθιστόρημα μπορούν να φτάσουν σε μεγάλο αριθμό ακροατών ή αναγνωστών. Έχω χρησιμοποιήσει στα τέσσερα τελευταία μυθιστορήματά μου, όπως και στο συγκεκριμένο τραγούδι, τη

στρατηγική και την τεχνική της πολυεπίπεδης γραφής, ώστε να επιδέχονται πολλαπλές αναγνώσεις. Μπορεί, δηλαδή, να μείνει κανείς μόνο στη μυθοπλασία ή και να ψάξει όσα κρύβονται κάτω από αυτή. Πίστη μου είναι ότι όλοι μπορούν να βγουν ωφελημένοι, ακόμη κι αν κοινό στοιχείο στην αναγνωστική προσέγγισή τους αποτελεί μόνο η μέθεξη της γλώσσας.

- Στα έργα σας, όπως και στο τελευταίο βέβαια, αφήνετε να πλανιέται η αίσθηση του ανεκπλήρωτου ή ανολοκλήρωτου αν προτιμάτε. Πρόκειται για συνειδητή επιλογή προκειμένου να πιάσει την άκρη του νήματος ο αναγνώστης και να «συνεχίσει» εκείνος την ιστορία σας;

Απολύτως συνειδητά αφήνονται τα συμπεράσματα στους αναγνώστες για τα θέματα που πραγματεύεται το εκάστοτε μυθιστόρημά μου, καθώς συμπορευόμαστε στον στίβο της σκέψης και του στοχασμού και σε καμιά περίπτωση δεν διεκδικώ ρόλο καθοδηγητή. Όμως η αίσθηση του ανολοκλήρωτου δεν αφορά το σύνολο των ηρώων μου ή των μυθοπλασιών μου. Σαφέστατα, βεβαίως, όπου υπάρχει, είναι συνειδητή επιλογή, μιας και το μυθιστόρημα δεν μπορεί παρά να παρακολουθεί την ίδια τη ζωή που διέπεται από την αίσθηση του ανολοκλήρωτου και ανοίγει διαρκώς νέους κύκλους, οι οποίοι με τον ένα ή τον άλλο τρόπο εισχωρούν στους προϋπάρχοντες. Πέραν αυτών σε ορισμένες περιπτώσεις αφήνω τον αναγνώστη να σχεδιάσει την εξέλιξη εν είδει συνδημιουργού, ενώ δεν αποκλείεται σε ορισμένες περιπτώσεις να δοθεί στο μέλλον κι από πλευράς μου η μυθιστορηματική συνέχεια.

- Ζούμε σε μια εποχή που φαίνεται να αλλάζει με ραγδαίους ρυθμούς, ακόμα και από μέρα σε μέρα, καθώς βεβαιότητες χρόνων εξανεμίζονται πολύ εύκολα. Ποιος είναι ο ρόλος ενός συγγραφέα σ” ένα τέτοιο περιβάλλον;

Να ανατέμνει την ανθρώπινη ύπαρξη και να αναλύει τα φαινόμενα και την πραγματικότητα με γνώμονα το λογοτεχνικό και το αισθητικό του κριτήριο. Να δίνει μια άλλη διάσταση και αξία στη ζωή, πέρα από την τετριμμένη αντιμετώπιση της καθημερινότητας, να αναδεικνύει πρότυπα, να απαλύνει τον πόνο και την αδικία μέσω της τέχνης και να προτείνει διεξόδους από τις φυλακές όπου οδηγείται η ψυχή. Να παλεύει κόντρα στη νοοτροπία που θέλει ως μοναδικό κέντρο της ύπαρξής μας την οικονομία. Να πασχίζει να δημιουργήσει σταθερό πνευματικό περιβάλλον, ώστε να θωρακίζεται ο άνθρωπος απέναντι στις αλλαγές, στις επίπλαστες βεβαιότητες και τα οικονομικά ή όποια άλλα δεινά.